

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 7097898148
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7097898148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Dariny Ličkovej v konkurznej veci úpadcu: V. I., G., ul. gen. G., r. č. XXXXXX/XXX, o odvolaní úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. mája 2018, č. k. 1K/159/1997-510, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 7. mája 2018, č. k. 1K/159/1997-510, v prvom výroku schválil konečnú správu zo dňa 13. 11. 2012 s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu so zmenami takto:

Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 135.031,82 eur:

- z toho príjmy zo speňaženia predstavujú sumu 120.812,18 eur

- iné príjmy predstavujú sumu 14.219,64 eur.

Ďalšími výrokmi rozhodol, že výdavky a náklady správcu konkurznej podstaty predstavujú sumu 54.754,81 eur a na rozdelenie veriteľom zostáva suma 80.277,01 eur. Posledným výrokom určil, že pohľadávky veriteľa Slovenská republika - Krajský súd Bratislava, Justičná pokladnica, v sume 23,24 eur (6,64 eur - 16,60 eur) je pohľadávkou proti podstate.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo dňa 29. 06. 1999, č. k. 1K/159/1997-14 súd vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Jozefa Jaroščáka, st., advokáta, so sídlom Bardejov, Radničné námestie č. 33. Uznesením č. k. 1K/159/1997-459 zo dňa 05. 01. 2017 ustanovil po smrti pôvodného správcu do funkcie správcu konkurznej podstaty Mgr. P. Žoldoša, so sídlom Žriedlova 3, Košice. Následne uznesením č. k. 1K/159/1997-481 zo dňa 15. 05. 2017 bol do funkcie správcu ustanovený JUDr. Jaroslav Jaroščák, ml., so sídlom Bardejov, Radničné námestie č. 33, na základe rozhodnutia veriteľov na schôdzi konkurzných veriteľov s tým, že funkcia správcu konkurznej podstaty JUDr. P. Žoldoša zanikla dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. Opravným uznesením č. k. 1K/159/1997-486 zo dňa 12. 07. 2017 bol opravený výrok uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/159/1997-481 zo dňa 15. 05. 2017 tak, že namiesto

mena správcu konkurznej podstaty správcu konkurznej podstaty JUDr. Jaroslav Jaroščák, ml. bolo uvedené správne meno JUDr. Jozef Jaroščák, ml.

3. Dňa 13. 11. 2012 bola správcom JUDr. Jozefom Jaroščákom, st., súdu predložená konečná správa o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov. Proti konečnej správe podali v zákonnej lehote námietky veritelia SR - Krajský súd Bratislava, Justičná pokladnica a Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava.

4. Súd prvej inštancie prejednal konečnú správu na pojednávaní dňa 07. 05. 2018, keďže správca konkurznej podstaty uznal námietku veriteľa Krajský súd Bratislava, Justičná pokladnica, súd určil, že pohľadávka v sume 23,24 eur je pohľadávkou proti podstate.

5. K námietke veriteľa Slovenská konsolidačná a. s., ohľadom neprimeraných výdavkov správcu na práve služby súd prvej inštancie uviedol, že správca udelil plnú moc advokátovi na zastupovanie vo veciach vedených pod sp. zn. 11Co/1/2007 na Krajskom súde v Prešove a pod sp. zn. 3C/23/2003 na Okresnom súde Svidník. Uzavrel, že správca má právo dať sa v konaní zatupovať zástupcom, ktorého si zvolí, takým zástupcom môže byť aj advokát, to že správca konkurznej podstaty je sám advokát, nemá na tento záver žiaden vplyv. Keďže bol správca v hore uvedených konaniach účastníkom a dal sa zastúpiť advokátom, vzniklo mu právo na výdavky súvisiace s právnym zastupovaním.

6. Ďalšiu námietku veriteľa, ohľadom cestovného považoval rovnako súd prvej inštancie za nedôvodnú. Veriteľ v námietkach neuviedol v čom vidí spornosť ciest, ktoré cesty vykonané správcom spochybňuje, a koľko ciest podľa jeho názoru mal správca vykonať. Rovnako k ekonomickým službám, ktoré vyčíslil správca ako výdavok vo výške 12.458,18 eur, veriteľ v námietkách neuviedol z akého dôvodu spochybňuje tieto služby a prečo považuje vynaloženú sumu za 13 rokov poskytovania ekonomických služieb za neprimeranú. Súd z uvedeného dôvodu preto neakceptoval ani vznesenú námietku veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., proti ekonomickým službám. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že odmena správcu je vypočítaná správne.

7. K ďalšej námietke ohľadom vyplatenia výtťažku oddelenému veriteľovi SIBERIA, s.r.o., mal súd prvej inštancie za preukázané, že spoločnosť SIBERIA, s.r.o., Prešov, sa na základe postúpenia pohľadávok stala záložným veriteľom v 1. a 2. poradí, preto jej bude vyplatená suma z predaja založeného majetku. K námietke veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., v ktorej uviedol, že nesúhlasí s vyplatením výtťažku iba oddelenému veriteľovi z predanej nehnuteľnosti súd uviedol, že z podanej námietky nie je zrejmé, z akých nehnuteľností požaduje veriteľ vyplatenie výtťažku a v akej výške, preto danú námietku súd považoval za neodôvodnenú.

8. Na záver súd prvej inštancie, k návrhu veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., prednesenom na pojednávaní dňa 07. 05. 2008 (poznámka súdu: správne malo byť 07. 05. 2018), aby neschválil predloženú a zverejnenú konečnú správu zo dňa 13. 11. 2012 ako neaktuálnu a uložil správcovi prepracovať konečnú správu na aktuálnu, súd tento návrh veriteľa neakceptoval, keďže správca JUDr. J. Jaroščák, st., ktorý konečnú správu vypracoval, zomrel a pri vypracovaní novej konečnej správy by súčasný správca vychádzal len zo skutočností a dokladov zapracovaných do pôvodnej konečnej správy zo dňa 13. 11. 2012, a vypracovaním novej konečnej správy by bol stav príjmov a výdavkov nemenný.

9. K návrhu úpadcu, ktorý uviedol na pojednávaní, že s konečnou správou nesúhlasí a túto navrhol neschváliť súd uvádza, že úpadca v zákonnej lehote v súlade s ust. § 29 ods. 3 Zákona o konkurze a vyrovnaní proti konečnej správe námietky nepodal, preto jeho návrh na neschválenie konečnej správy súd nemohol akceptovať. A preto súd prvej inštancie v súlade s ust. § 29 ods. 4 Zákona o konkurze a vyrovnaní, konečnú správu schválil.

10. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal dňa 7. augusta 2018 odvolanie úpadca (ďalej aj „odvolateľ“). V odvolaní úpadca uviedol, že konkurzné konanie, tak ako dosiaľ prebehlo, považuje z dôvodov, že bolo v jeho priebehu viackrát v podstatných veciach porušený zákon, za nezákonné a preto

aj schválenú záverečnú správu považuje za nesprávnu a nezákonnú.

11. Ďalej uviedol, že za najpodstatnejšie porušenia považuje spôsob vysporiadania jeho BSM po vyhlásení konkurzu a spôsob, ako správca naložil s popretými pohľadávkami. Uviedol, že na schôdzi veriteľov jeden z veriteľov - pán I. poprel všetky pohľadávky ostatných veriteľov, pričom správca preniesol do ďalšieho konania ako spornú iba pohľadávku VÚB - iniciátora konkurzu. Táto pohľadávka bola v súdnom konaní (č. k. 10Cbi/34/03-77) uznaná za premlčanú. Skutočnosť, že došlo k popretiu všetkých pohľadávok ostatných konkurzných veriteľov, preukazuje odvolateľ kópiou čestného prehlásenia p. Osifčina, pretože zápisnica z tejto schôdze sa v súdnom spise nenachádza. Odvolateľ má za to, že správca napriek tomu nepoprel a uznal aj pohľadávku pôvodne Kreditnej banky, má vplyv aj na rozdelenie výťažku z predaja majetku v KP.

12. K odvolaniu úpadcu sa vyjadril správca konkurznej podstaty, ktorý uviedol, že odvolanie úpadcu nepovažuje za dôvodné, nakoľko ním uvádzané dôvody v odvolaní neboli preukázané a nemajú vplyv na správnosť Uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/159/1997-510 zo dňa 07. 05. 2018, ktorým rozhodol o schválení konečnej správy zo dňa 13. 11. 2012.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)] prejednal odvolanie úpadcu podľa ustanovenia § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

14. Podľa ustanovenia § 363 CSP musí odvolateľ v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho podaným odvolaním domáha (odvolací návrh).

15. Odvolanie musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 363 CSP, aby mohol odvolací súd podrobiť odvolaním napadnuté rozhodnutie odvolaciemu prieskumu. Pokiaľ odvolanie neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti (resp. niektoré z nich), je odvolací súd povinný odvolanie odmietnuť bez skúmania vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia podľa § 386 písm. d/ CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

16. Odvolacie dôvody sú ako povinná náležitosť odvolania upravené v ustanovení § 365 CSP. Odvolateľ je povinný vo svojom odvolaní uviesť niektorý (alebo niektoré) z odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP, aby bolo zrejmé, z akých taxatívnych dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

17. Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Pokiaľ odvolanie neobsahuje niektorú z náležitostí podľa § 363 CSP, má odvolanie vady. Možnosť odstránenia väd odvolania je opravená v ustanovení § 373 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

19. Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To isté platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d/ CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1256).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného absencia relevantného odvolacieho dôvodu je neodstrániteľnou vadou odvolania, ktorá bráni odvolaciemu súdu o podanom odvolaní meritorne rozhodnúť.

21. Odvolanie úpadcu obsahuje námietky voči postupu správcu konkurznej podstaty, ale neobsahuje uvedenie žiadneho odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 CSP ako povinnej náležitosti odvolania (§ 363 CSP voči uzneseniu o schválení konečnej správy). Zákonná úprava neumožňuje, aby bol odvolateľ vyzvaný na odstránenie vady odvolania v podobe doplnenia odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 posledná veta CSP). Pre absenciu odvolacích dôvodov v odvolaní úpadcu ako neodstrániteľnej vady odvolania nemôže odvolací súd v odvolacom konaní pokračovať tak, že by o odvolaní meritorne rozhodol (posudzoval správnosť odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie).

22. Na základe uvedeného najvyšší súd odvolanie úpadcu odmietol podľa § 386 písm. d/ CSP ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363, a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C. s. p.).